

РЕШЕНИЕ

№ 3210

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

при участието на секретаря ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20221110165450 по описа за 2022 година

Производството е образувано по исковата молба на **Л. И., И., Е ГИ *******, адрес: гр. С/адрес/ чрез адв. Х. спрямо **ЗД „Б.“ АД, ЕИК** със седалище в гр. С/адрес/ чрез юрисконсулт Д..

Ищецът твърди, че е пострадало лице от случило се на 23.08.2022г. около 08:50 часа на кръстовището на бул., „Д.“ и ул., „11-ти август“ ПТП, при което ищецът докато управлявал велосипед по велоалеята бил ударен в областта на задната гума от ЛА, „Тойота рав 4“, с рег. № СВ 3882 МХ, собствен на Ваня М. Матеева и управляван от Стефания М. З. при следния механизъм на удара: водачът предприема маневра „десен завой“, ищецът се движи в този момент по алеята, когато е блъснат от дяснозавиващия автомобил като от удара тялото му отхвъркнало напред и паднал върху бордюра върху лицето си. Сочи се, че в резултат на удара Л. е бил настанен в УМБАЛ „Царица Йоана“ - ИСУЛ ЕАД още на същата дата около 13:59, където са били установени открита рана на клепача и в околоочната област, наранена област на дясна скула, слабо кървене от дясна ноздра. Излага се, че лицевата травма е била придружена с множество охлузвания по дясната лицева половина, три разкъсно-онтузии рани на долния клепач на дясното око, една разкъсано контузнарана рана на дясната буза външно от ноздрата, тежък травматичен оток на травмираната област, охлузвания по дясната ръка

и десния крак. Излага се, че във връзка с тези наранявания ищецът е претърпял ексцизия на голяма лезия на клепач, частична дебелина, адаптиране на раните с единични 7/0 копринени шевове флоксал УНГ. Бил е превързан с назначена антибиотична терапия и назначено медикаментозно лечение. Твърди се още, че в резултат на случилото се ищецът е претърпял няколко контролни прегледа. Отделно се излага, че е бил в времена нетрудоспособност за периода от 23.08.2022 г. до 01.09.2022 г.

Ищецът твърди още, че за случилото се е бил съставен КП за ПТП с пострадали лица от 23.08.2022г., в който са отразени мястото, времето, участниците и причината за случилото се ПТП. Излага се, че през исковия период водачът на ЛА в бил със сключена с ответника ГО по полица с № 02/12200135250 с период на покритие от 10.05.2022г. до 08.05.2023 г., по повод на която при ответника и по заявление на пострадалото лице е била заведена щета с № 2210030043 с искане за изплащане от застрахователя на пострадалото лице обезщетение в общ размер на 9000 лева, от които 8000 лева за претърпените от него неимуществени вреди и 1000 лева като обезщетение за имуществени вреди за разноски за закупуване на лекарства, медицински прегледи и медикаментозно лечение, както и разноски за консултация. По заявената щета на Л. му е било предложено застрахователно обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди в размер на 1500 лева, което е било отказано от ищеца. При горното и като се навежда, че освен преживените от него след случилото ПТП болки, страдания, дискомфорт от травмите в период повече от три седмици, както и сторени разноски за лечението на възникналите травми, то и към настоящия момент ищецът продължава да изпитва физически и емоционален дискомфорт- преди катастрофата е бил здрав и работоспособен мъж, но вследствие на инцидента в продължение на седмица е бил лишен от обичайния си начин на живот, бил лишен от динамиката, контактите с приятелите, а и досега изпитва неудобства и не се чувства добре и уверен да управлява велосипед. Изпитва болки в увредените места и понастоящем като се излага, че през периода на възстановяване непосредствено след удара е имал нарушение в съня, напрегнатост, невъзможност да се справя с психически и физически натоварвания, а и се излага, че споменът от случилото се ще остане за цял живот в съзнанието му. При тези твърдения, заявената сума за заплащане на обезщетение към застрахователя и отправеното от застрахователя такова, то

ищецът твърди, че за него е налице правен интерес от търсене на решение от съда, с което ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищцата сумата от **9000 лева** като обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди, от които **8000 лева** за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес вследствие на получените телесни увреждания при случилото се на 23.08.2022г. ПТП и **1000 лева** като обезщетение за претърпени разноски за лечение и консумативи, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по застрахователна полица с № 02/12200135250 с период на покритие от 10.05.2022г. до 08.05.2023 г. и щета с № 2210030043 ведно със законната лихва от датата на увреждането – 23.08.2022г. до окончателното изплащане като се претендират и разноски. Ангажират се доказателства.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който искът се оспорва. Не се оспорва наличието на застрахователно правоотношение между водача на ЛА Тойота Рав 4 и ответното дружество, но се оспорва наведения механизъм на събитието. Навежда се, че вината е и на водача на велосипеда, който е нарушил своите задължения като велосипедист по чл.80, т.2 от ЗДвП, а именно да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, както и че не се е движил по велоалеята. Навежда се, че е съпричинил случилото се и с това, че вместо да бута велосипеда си при пресичане в изпълнение на чл. 107, т.2 от ЗДвП, той е нарушил това свое задължение, бил е без протектори. Навежда се и случайно деяние.

Оспорва се и иска за неимуществени вреди като завишен, с оглед липсата на връзка между описаните вреди и случилото се, както и периода на възстановяване и наведените стрес и емоции, с оглед на което и като се ангажират доказателства се желае решение на съда, с което да отхвърлени исковите претенции на ищеца. Претендират се разноски.

Съдът е сезиран с иск с правно основание по чл.432, ал.1 от КЗ във вр. с чл.499, ал.1 от КЗ и чл. 496 от КЗ и чл.86 от ЗЗД като с доклада си по делото съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване само обстоятелството, че към датата на събитието е съществувало застрахователно правоотношение за процесното МПС със застрахователя по застраховка „гражданска отговорност“.

На база на събраните по делото доказателства и от правна страна съдът

намира за установено следното:

Страните нямат спор, че към датата 23.08.2022г. между ответното дружество и собственика на лек автомобил Тойота, модел Рав 4 с рег. № СВ 3882 МХ по полица с № 02/ 12200135250 е било налично застрахователно правоотношение по застраховка Гражданска застраховка на автомобилистите.

Представен е КП за ПТП с пострадали лица от 23.08.2022г., който е оспорен от застрахователя само в частта досежно вината и механизма на случилото се като в останалата си част протоколът свидетелства за това, че на същата дата около 08.50 часа в София, в участъка между бул.,„Д.“ с посока на движение от бул.Г.С.Раковски“ на кръстовището с ул.‘11ти август“ ЛА Тойота Рав 4 с рег. № СВ . МХ, управляван от С. М. З. при маневра „завой на дясно“ допуска сблъсък с намиращия се от дясно на автомобила ищец, който като велосипедист бил ударен от ЛА.

Съдът е събрал гласни доказателства – показанията на свидетелите А.С.С. и С. М. З., чийто показания кредитира като кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

От показанията на свидетеля З., участник в случилото се и водач на ЛА, се установява следното: Участвала е в ПТП през месец август 2022 г. като водач на ЛА „Пежо 4007“ рег. № СА 1005. Случилото се било сутринта към 8:30 ч. по пътя ѝ за работа. Тя се движила по бул.,„Д.“ като на ъгъла с ул. „11 август“ трябвало да завие и с дясна гума блъснала едно от колелетата на велосипедист. Велосипедистът не могъл да спре и паднал до дървото. Тя след падането го закарала в ИСУЛ. Уточнява, че се е движила направо по бул.,„Д.“ и трябвало да завие надясно. Имало е пешеходна пътека за пешеходците, които преминават „Д.“, но нямало светофар към онзи момент. Сочи, че към деня на случилото се е имало велоалея като водачът на велосипеда се е движил по нея. Преди удара свидетелката сочи, че не е видяла водача на велосипеда, а го възприела едва към момента на удара. Била е с подаден сигнал за маневра „надясно“ като няма спомен за това дали велосипедистът се е опитал да спре. Излага, че се е движил бързо като ударът бил на пешеходната пътека. Споделя, че не е имало преминаващи пешеходци, а човекът бил върху велосипеда и го е карал, а не го е бутал. Ударила е едното от колелетата на велосипеда без да си спомня кое точно. Колелото се разклатило като водачът му не могъл да го удържи и паднал до дървото.

Ударът бил с предната част на автомобила и в момента на завиването той се блъсна в свидетелката. Според нея ударът е бил в гумата. Категорична е, че велосипедистът е пресечал улицата „11 август“ като преди това и двамата са се движили по бул. „Д.“ – той идвал зад нея, по булеварда с движение и на двамата в една и съща посока. Сочил, че той се е движил по велоалеята, а след удара бил с наранена област по главата, с кръв от раната. Качили се в нейната кола и бил закаран в ИСУЛ, където извикали КАТ. Там дала показания пред служителите от КАТ, които огледали колата. Не знае да е имал никакви счупвания. Проверили свидетелката за алкохол, съставили й акт, платила си и глобата. Свидетелят е категорична, че управляваният от нея автомобил към датата на случилото се е бил личния й автомобил „Пежо 4007“, като сочи, че е собственик и на др. ЛА –Шкода Октавия. Излага, че е било възможно към датата на събитието да е носила със себе си и талон за ЛА Тойота рав 4 с рег. СВ 3882 МХ, който е собствен на трето лице по делото – нейна сестра. Излага, че полицаите проверили документите в болницата и на база на тези документи на писали протоколите.

Съдът в съдебно заседание е извършил справка и на двата талона за МПС Пежо 4007 с рег. № СВ 1005НР и на МПС „Тойта рав4“ с рег. № СВ 3882 МХ като е установил при проверката, че МПС Пежо 4007 е със собственик свидетеля, а от талона за МПС на Тойота рав 4 се установява, че трето лице по спора - Ваня М. Матеева е негов собственик и същият е с рег. № СВ 38 82 МХ.

От показанията на свидетеля Славчев пък се установява, че познава ищеца Л. от доста време и знае за случилото се с него – инцидент през 2022г., когато бил е блъснат от кола докато е карал колело. Знае за това от него и негови разкази - по път към работното му място на бул.„Д.“ е бил блъснат от кола докато карал колело. Бил му изпратил снимка, от която видял, че е бил с охлузвания по лицето, по скулите, по бузата, по клепача на едното око. Казал му, че изпитва болки, имал трудности със спането, при гримаси на лицето също изпитвал болка. До пълното му възстановяване по показанията на свидетеля изминала около половин година като болките били около месец. Допълва, че скоро след инцидента са се виждали и бил с превръзка, защото имал шевове. Изпитвал затруднения при придвижване. Излага още, че откакто е имал велосипед Л. е ходил на работа с него, но след това не е карал колело, защото се страхувал да не пострада отново.

Въз основа показанията на свидетелите и информацията, посочена в протокола за ПТП, е изпълнено и заключение по САВТЕ. Съдът е приел заключението като пълно и обосновано и дадено от лице с нужната компетентност. От заключението се установява вкл. и чрез снимки на района на случилото се, следното: за мястото, където е настъпило първоначалното съприкосновение между превозните средства е по дължина на пътното платно - на бул. "Д." в района на велоалеята, намираща се в кръстовището с ул. „11-ти август“. Според вещото лице станалото е било по широчина на пътното платно - на около 1,0 метър в ляво от десния край на пътното платно, считано по посоката на ориентация на лекия автомобил. Вещото лице сочи, че на база маневрата за завой надясно, дадената от свидетелката 3. скорост около 10 км/ч и критичната скорост в завоя - около 19 км/ч, експертът сочи, че най-вероятната скорост на лекия автомобил преди настъпване на произшествието е била не повече от 15 км./ч. При липсата на данни за скоростта на движение на велосипеда експертът съобразно експертната практика е приел, че велосипедистът е бил със средна скорост 10 км/ч. Разстоянието между ЛА и велосипедистът в момента на маневрата на ЛА било около 3.24 метра. Дава заключение и за това, че водачът на МПС-то е имала видимост към велосипедиста във всеки един момент от време и е имала техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието, ако е изчакала неговото преминаване.

Съдът е изслушал и заключение на вещо лице по СМЕ, което кредитира и от което се установява, че ищецът след случилото се ПТП е постил в Очна клиника на ИСУЛ в 13:59 часа с диагноза: открита рана на клепача и около-очната област. На 24.08.2022г., е прегледан от съдебен лекар в ИСУЛ като при прегледа е било установено, че ищецът е с наложена марлена превръзка на дясното око. След свалянето на превръзката се вижда охлузване на дясната скула с площ 12/9 см. Долният клепач е бил с множество разкъсвания като той от раните са с наложени хирургични конци. По ръба на дясната предмишница е имало охлузвания с размери 3/2 см., а под дясното коляно има кръгловато охлузване 3/3 см.

При така установеното от фактическа страна и като съобрази закона съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.493, ал.1 от КЗ (обн. ДВ бр. 102 от

29.12.2015) застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, *в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата*, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой като в тези случаи застрахователят покрива - неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт, а съгласно чл. 493а. , ал. 1 от КЗ в случаите на смърт на пострадалото лице се дължи обезщетение на увреденото лице за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди вследствие смъртта на пострадалото лице.

Според текста на чл. 478, ал.1 от КЗ пострадало е лицето, на което е причинена смърт или което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, а увредено – ал. 2 – е лицето, включително пострадалото лице, което има право на обезщетение за вреди, причинени от моторно превозно средство.

При така цитираните разпоредби, увреденият може да иска обезщетение пряко от застрахователя като за да получи такава обезвреда следва да установи настъпилото ПТП, наличието на вреда, причинно-следствена връзка между събитието и вредата, както и в случая, когато се ангажира отговорността на застрахователя наличието на застраховка "Гражданска отговорност", както и качеството си на правоимащо – увредено или пострадало лице.

В конкретния случай не се доказаха всички елементи от фактическия състав, които да ангажират отговорността на застрахователя – ответник като такъв по застраховка "Гражданска отговорност" за управляваното от деликвентна МПС. Безспорно се доказва, че свидетелят С. М. З. при управление на лек автомобил е причинила сблъсък с ищеца като велосипедист. Но не се установи по безспорен начин, че именно с управлението на застрахован при ответника лек автомобил Тойота рав 4 с рег. № СВ 38 82 МХ, се е случило застрахователното събитие. От показанията на свидетеля З. се установи, че тя е била със собствения си автомобил – Пежо 4007 с рег. № № СВ 1005НР, както и че КППТП е бил съставен от служители на КАТ въз основа на показанията на участниците в ПТПто и въз основа на представения талон на автомобил Тойота рав 4 с рег. № СВ 38 82 МХ, застрахован при ответника, а

не въз основа на преките възприетия на органите на КАТ. Това дава основание на съда да приеме, че в тази част така отразеното за събитието досежно лекия автомобил е невярно, а за установено съдът приема, че управлението от виновния водач за случилото се МПС, е бил ЛА Пежо 4007 с рег. № СВ 10 05 НР.

При неоснователност на иска за главница недължима е и претенцията за присъждане на мораторна лихва за забава и законната такава.

При този изход на спора ищецът следва да плати на основание чл.78, ал.3 от ГПК разносните, сторени от ответното дружество, а именно обща сума от 1230 лева като сбор от 100 лева за възнаграждение на юрисконсулт, 700 лева за възнаграждение на вещо лице по САТЕ и 400 лева по СМЕ, както и 30 лева за възнаграждение на свидетел.

При гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.432, ал.1 от КЗ във вр. с чл.499, ал.1 и 2 от КЗ и чл. 496 от КЗ и чл.493а, ал.1 от КЗ и чл.86 от ЗЗД иска на **Л. И., И., ЕГН *******, адрес: гр. С/адрес/ чрез адв. Х. спрямо **ЗД „Б.“ АД, ЕИК** със седалище в гр. С/адрес/ чрез юрисконсулт Д. за осъждане на **„Б.“ АД, ЕИК** да заплати на **Л. И., И., ЕГН ******* сумата от **9000 лева** като сбор от обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди, от които **8000 лева** за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес вследствие на получените телесни увреждания при случило се на 23.08.2022г. ПТП на бул.,„Д.“ и ул.,„11- ти август“ ПТП, при което ищецът като велосипедист бил ударен в областта на задната гума от водача на лек автомобил „Тойота рав 4“, с рег. № СВ 3882 МХ, застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ при „Б.“ АД със застрахователна полица с № 02/12200135250 с период на покритие от 10.05.2022г. до 08.05.2023 г. и щета с № 2210030043 и **1000 лева** като обезщетение за претърпени разноски за лечение и консумативи, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие ведно със законната лихва от датата на

увреждането – 23.08.2022г. до окончателното изплащане и

ОСЪЖДА Л. И., И., ЕГН *****, адрес: гр. С/адрес/ чрез адв. Х. да заплати на ЗД „Б.“ АД, ЕИК със седалище в гр. С/адрес/ чрез юрисконсулт Д. на основание чл.78, ал.3 от ГПК съдебно- деловодни разноси в размер на **1230 лева**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия при Софийски районен съд: _____